

Inhoud

Hoofdstuk 1 Dromen die geen dromen zijn.....	17
Hoofdstuk 2 De dagen zonder vorm	28
Hoofdstuk 3 Niet alleen	33
Hoofdstuk 4 Wat gevormd wordt in het donker (Anna).....	36
Hoofdstuk 5 Wat hij voelde (Dante).....	40
Hoofdstuk 6 Grenzen	46
Hoofdstuk 7 Wie keek terug.....	53
Hoofdstuk 8 Wat niet vergeten werd.....	56
Hoofdstuk 9 Alec & Astor.....	59
Hoofdstuk 10 Wat werd opgemerkt.....	62
Hoofdstuk 11 Wat onverwacht raakte	67
Hoofdstuk 12 Resonantie	72
Hoofdstuk 13 Wat blijft wanneer alles zwijgt.....	82
Hoofdstuk 14 Wat niet losgelaten mocht worden	93
Hoofdstuk 15 De prijs van keuze	99
Hoofdstuk 16 Het breken van een anker	104
Hoofdstuk 17 Tussen adem en licht (Alissa).....	110
Hoofdstuk 18 Hemels vuur	115
Hoofdstuk 19 Wat nog kiezen kan (Lucy)	121
Hoofdstuk 20 Wat ontwaakt door keuze	127
Hoofdstuk 21 Wat zich verzamelt.....	133
Hoofdstuk 22 Celine	139
Hoofdstuk 23 Het heden.....	142
Hoofdstuk 24 Beweging.....	147

Hoofdstuk 25 De Raad beweegt.....	153
Hoofdstuk 26 Nabijheid vóór de storm.....	157
Hoofdstuk 27 Wat het licht kost.....	166
Hoofdstuk 28 Wat blijft liggen	171
Hoofdstuk 29 Wat hij hoorde toen zij sliep	182
Hoofdstuk 30 Wat ontwaakt, kiest.....	185
Hoofdstuk 31 Bloed en schaduw.....	191
Hoofdstuk 32 Wat het lichaam weet	195
Hoofdstuk 33 Vleugel aan vleugel.....	203
Hoofdstuk 34 Wanneer de grens ademt	208
Hoofdstuk 35 Wat losraakt	212
Hoofdstuk 36 Atrax.....	217
Hoofdstuk 37 Wat blijft voor altijd	222
Epiloog Waar het licht thuiskomt	225
Bestiarium van Licht en Grens.....	228
Duistere wezens Index:.....	231
Stamboom & Relatie-overzicht	233
De Wachters & Bondgenoten.....	235
De Orde van het Licht (Goede Orde)	237
Huis & Familie.....	240
Lichaamloze Aanwezigen.....	241
Hoe de wereld van de Orde herkenbaar werd	242
De Wereld van Licht, Grens en Schaduw	243
Afsluitende kaartzin.....	248
Auteurswoord	249
Dankwoord.....	251

Mijn liefste Rumi,

Ik schrijf je deze brief op een moment dat jij nog klein bent, dat buiten de tijd valt.

Niet omdat mijn liefde voor jou wankelt, maar omdat de uren die ik nog heb mij ontglippen.

Wat mij de tijd gaf om deze brief te schrijven met mijn laatste krachten voordat ik verdwijn. De herinneringen die ik maakte. Ik had je nog zoveel willen geven, mijn kleine licht; zoveel namen voor deze wereld, zoveel dromen die nog geen vorm zullen hebben. Wanneer deze woorden je bereiken, zal ik niet langer onder de levenden zijn; ik zal niet langer wandelen onder dezelfde hemel.

Dit is geen afscheid dat ik koos, maar een waarheid die ik aanvaard. Ik zal je groei niet zien, je stem niet horen; ik zal je altijd in mijn hart bewaren, je ogen die mij helder en met licht aankeken.

Je licht ontwaakt als de tijd rijp is, mijn kleine meid. Maar luister, mijn hart zal altijd verder kloppen voor jou als ik er niet meer ben. Je bent niet geboren om verborgen te blijven; je bent geschapen door duister en licht.

En je zult de kracht vinden die je zal redden. Ik laat mijn licht in je achter; je zult staan waar het licht je leidt, verweven in je adem, rustend in je bloed. De krachten die in jou zullen ontwaken, zijn geen beloftes van macht, maar van volharding in een wereld die soms vergeet wat zacht is. Je zult de schaduwen verdrijven met je licht.